

ໂສ ປກສາ ຄມນກາລໂຕ ປກຈາຍ ເນວ ສຍເນ ສຍີຕຸ ນ ກາຕຸຕ ກຸບູຫີຕຸ ອິຈຸດຕີ, ອຕຸຕໂນ ສົ່ງລຸບຸຜົມເມວ ຂາທີ ໦
(ອ. ເດັກ) ນັ້ນ ຍ່ອມໄມ່ປະກາດນາ ເພື່ອອັນນອນ ບນທີ່ເປັນທີ່ອັນນັ້ນທີ່ຢ່າງ, ຍ່ອມໄມ່ປະກາດນາ ເພື່ອອັນບຣິໂກດ ຊຶ່ງກັດ, ຍ່ອມເຄື່ອງ
ກິນ ຊຶ່ງຄູດແກ່ສົ່ງລົງ ຂອງຕະນັ້ນທີ່ຢ່າງ ຈຳເດີມ ແຕ່ກາລເປັນທີ່ໄປ ດ້ວຍເກົ້າ ໦

“ພາລຕາຍ ອໜານໂຕ ກຣົຕີ ນ ໂປລີສຸ ໦

(ອ. ມາຮັດແລະບົດ ທ.) ເລີ່ມແລ້ວ (ຊຶ່ງເດັກ) ນັ້ນ (ດ້ວຍອັນດິດ) ວ່າ “(ອ. ເດັກ) ໄມຮູ້ອູ້ ຍ່ອມກະທຳ ເພຣະຄວາມທີ່ແກ່ຕະນເປັນ
ເດັກອ່ອນ” ດັ່ງນີ້ ໦

ມໍລຸລກກາເລີປີ ວຽກ ນິວາເສຕຸ ນ ອິຈຸດຕີ, ນຄໂໂ ວິຈະຕີ, ກຸມີຍ ສຍຕີ, ອຕຸຕໂນ ສົ່ງລຸບຸຜົມເມວ ຂາທີ ໦
(ອ. ເດັກ ນັ້ນ) ຍ່ອມໄມ່ປະກາດນາ ເພື່ອອັນນຸ່ງ ຊຶ່ງຜ້າ ແມ່ນໃກລາຍແກ່ຕະນີ້ເວົາຊື່ຄວາມເປັນແກ່ຄົນແກ່, ເປັນຄົນແປລືອຍ (ເປັນ)
ຍ່ອມເທິ່ງໄປ, ຍ່ອມນອນ ບນແຜ່ນດິນ, ຍ່ອມເຄື່ອງກິນ ຊຶ່ງຄູດແກ່ສົ່ງລົງ ຂອງຕະນັ້ນທີ່ຢ່າງ ໦

ອຕສຸ ມາຕາປີຕົວ “ນາຍ ກຸລຂຣສຸ ອນຸຈຸລວິໂກ; ອາຊີວການ ເຄສ ອນຸຈຸລວິໂກຕີ ເຕັລ ສນຸຕິກຳ ແນຕວາ “ອິນໍ ທາກໍ
ປັບປາເຊົາຕີ ອທສຸ ໦

ຄົ້ນນີ້ ອ. ມາຮັດແລະບົດ ທ. (ຂອງເດັກ) ນັ້ນ (ປະກິບຫາກັນແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ເດັກ) ນີ້ ເປັນຜູ້ສົມຄວາ ແກ່ເຮືອນແກ່ຕະະກຸດ (ຍ່ອມ
ເປັນ) ໄກສີໄດ້, (ອ. ເດັກ) ນັ້ນ ເປັນຜູ້ສົມຄວາ ແກ່ເອົາຊີວ ທ. (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ດຳໄປແລ້ວ ສູ່ລຳນັກ (ຂອງອາຊີວ ທ.) ເຫັນນີ້
ໄດ້ເທິ່ງແລ້ວ (ດ້ວຍຄຳ) ວ່າ “(ອ. ທ່ານ ທ.) ຍັງເດັກ ນີ້ ຈົ່ງໃຫ້ບ່ວນ” ດັ່ງນີ້ ໦

ອຕ ນ ເຕ ປັບປາເຊົາ, ປັບປາເຊົາ ຈ ປນ ຄລປປມາເນ ອາວາເງູ ຈປເຕວາ ທຸວິນຸ່ ອຳສຸກວານ ອຸປຣີ ປກການ
ທາງ ເຕັລ ອຸປຣີ ນີ້ທີ່ທາງ ຕາລກູ້ຈົບແທນ ເກເສ ລຸບຈີສຸ ໦

ຄົ້ນນີ້ (ອ. ອາຊີວ ທ.) ເຫັນນີ້ (ຍັງເດັກ) ນັ້ນ ໃຫ້ບ່ວນແລ້ວ ໦

ກົ່ລເ (ອ. ອາຊີວ ທ. ເຫັນນີ້) ຄົ້ນ (ຍັງເດັກ ນັ້ນ) ໃຫ້ບ່ວນແລ້ວ ຕັ້ງໄວ້ແລ້ວ ໃນຫລຸມ ອັນນີ້ໂດຍເປັນປະມານ ໄກສີໄປ
ທ. ໃນເບື້ອງບນ ແກ່ຈະຈອຍແກ່ປ່າ ທ. ສອງ ນັ້ນແລ້ວ ໃນເບື້ອງບນ (ແກ່ໄມ້ເຮີຍບ ທ.) ເຫັນນີ້ ຕອນແລ້ວ ຊຶ່ງຜມ ທ. ດ້ວຍທ່ອນ
ແກ່ປະກົບປະກົບແກ່ຕາລ ແກ່ປະກົບປະກົບແກ່ຕາລ ໦

ອຕ ແນ ຕສ ມາຕາປີຕົວ ສວາຕනය ນິມນຸຕະຕວາ ປກກີສຸ ໦

ຄົ້ນນີ້ ອ. ມາຮັດແລະບົດ ທ. (ຂອງອາຊີວ) ນັ້ນ ເຊື້ອເຊີ້ນແລ້ວ (ຊຶ່ງອາຊີວ ທ.) ເຫັນນີ້ ເພື່ອກັດບຣິໂກດອັນຈະມີໃນວັນພຸ່ນ໌
ທີ່ກີບໄປແລ້ວ ໦

ປຸ່ນທົວເສ ອາຊີວກ “ເອທີ ດານ ປວິລີສຸສາມາຕີ ຕ ວິສຸ ໦

ໃນວັນຈຸ່ງຂຶ້ນ ອ. ອາຊີວ ທ. ກລ່າວແລ້ວ (ກະອາຊີວ) ນັ້ນ ວ່າ “(ອ. ທ່ານ) ຈົ່ງມາ, (ອ. ເຮົາ ທ.) ຈັກເຂົ້າໄປ ສູ່ບ້ານ” ດັ່ງນີ້ ໦

ໂສ “ຄຈຸດ ຕຸມຸເທ, ອທ ອິເຮົາ ກວິສສາມີຕີ ນ ອິຈຸນີ ໦

(ອ. ອາຊີວ) ນັ້ນ (ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ທ່ານ ທ. ຂອງຈຳປັບ, ອ. ເຮົາ ຈັກມີ (ໃນທີ່ ນີ້ນັ້ນທີ່ຢ່າງ” ດັ່ງນີ້ ໄມ່ປະກາດນາແລ້ວ ໦

ອຕ ນໍ ບຸນປຸນໆ ວຕວາ ອນຈຸມານໍ ໂອຫຍ ອຄມສູ ໃ

ຄຮ້ານັ້ນ (ອ. ອາຊີວກ ທ. ເທລ່ານັ້ນ) ລະແລວ (ຊື່ອາຊີວກ) ນັ້ນ ຜັກລ່າວ ບ່ອຍ ຖ ແລວຈຶ່ງໄມ່ປරາດນາອູ້ ໄດ້ປັບແລວ ໃ

ໂລຢີ ເຕລໍ ດຕກວ່າ ຄົມຕົວ ວຈຸກຸນິຍາ ທຸວາຮ່າ ວິວິຕຸວາ ໂອຮູຍທ ອຸໂກທ ໄທຕົເທີ ອາລົປກາກໍ ອຸດ ຂາທຕີ ໃ

(ອ. ອາຊີວກ) ແມ່ນັ້ນ ຮູ້ແລວ ຊື່ຄວາມທີ່ (ແພ່ງອາຊີວກ ທ.) ເທລ່ານັ້ນ ເປັນຜູ້ປັບແລວ ເປີດແລວ ຊື່ປະຕູ ແກ່ງວັຈຈາກູ້ອົ ລັກແລວ ຍ່ມອມເຄື່ອງກິນ ຊື່ຄຸດ ອັນກະທຳໃຫ້ເປັນຄຳ ດ້ວຍມື້ອ ທ. ທັ້ງສອງ ໃ

ອາຊີວກ ຕສຸລ ອຸໂຕຄາມໂຕ ອາຫາຮ່າ ປທິສູ ໃ

ອ. ອາຊີວກ ທ. ສັງປັບແລວ ຊື່ອາຫາຮ ຈາກກາຍໃນແກ່ງບ້ານ (ແກ່ອາຊີວກ) ນັ້ນ ໃ

ຕມປີ ນ ອິຈຸດຕີ, ບຸນປຸນໆ ວຸຈຸມາໂນຢີ “ນ ເມ ອິມິນາ ອຸໂໂກ, ລຖໂຮ ເມ ອາຫາໂຮຕີ ໃ

(ອ. ອາຊີວກ ນັ້ນ) ຍ່ມອມໄມ່ປරາດນາ (ຊື່ອາຫາຮ) ແມ່ນັ້ນ ແມ່ຜູ້ (ອັນອາຊີວກ ທ. ເທລ່ານັ້ນ) ກລ່າວອູ້ ບ່ອຍ ຖ (ກລ່າວແລວ) ວ່າ “ອ. ດາວໂຫຼາຍກາ (ດ້ວຍອາຫາຮ) ນີ້ (ມື້ອູ້) ແກ່ເຮົາ ມາມີໄດ້, ອ. ອາຫາຮ ອັນເຮົາ ໄດ້ແລວ” ດັ່ງນີ້ ໃ

(P147) “ກທ ລຖໂຮຕີ ໃ

(ອ. ອາຊີວກ ທ. ເທລ່ານັ້ນ ຕາມແລວ) ວ່າ “(ອ. ອາຫາຮ ອັນທ່ານ) ໄດ້ແລວ (ໃນທີ່) ໄທນ” ດັ່ງນີ້ ໃ

“ອົເຮົາ ລຖໂຮຕີ ໃ

(ອ. ອາຊີວກ ນັ້ນ ກລ່າວແລວ) ວ່າ “(ອ. ອາຫາຮ ອັນເຮົາ) ໄດ້ແລວ (ໃນທີ່) ນີ້ນັ້ນເທິງ” ດັ່ງນີ້ ໃ

ເກວ່າ ທຸຕິຍ ຕຕິຍ ຈຕຸຕຸເລ ທິວເລປີ ເທີ ພຫຼຸມຢີ ວຸຈຸມາໂນ “ອທ ອົເຮົາ ກວິສລາມີຕີ ດາວ່າ ດນຕຸ່ ນ ອິຈຸດຕີ ໃ

(ອ. ອາຊີວກ ນັ້ນ) ຜູ້ (ອັນອາຊີວກ ທ.) ເທລ່ານັ້ນ ກລ່າວອູ້ (ຊື່ຄຳ) ແມ່ມາກ ແມ່ນີວັນ ທີ່ສອງ ທີ່ສາມ ທີ່ລື່ ອຍ່າງນີ້ (ກລ່າວແລວ) ວ່າ “ອ. ເຮົາ ຈັກມີ (ໃນທີ່) ນີ້ນັ້ນເທິງ” ດັ່ງນີ້ ຍ່ມອມໄມ່ປරາດນາ ເພື່ອອັນໄປ ສູ່ບ້ານ ໃ

ອາຊີວກ “ອຍ ທິວເລ ທິວເສ ແນ ດາວ່າ ດາວ່າ ປວິສິຕຸ່, ນ ອມເທີ ປທິຕຳ ອາຫາຮ່າ ອາຫີຕຸ່ ອິຈຸດຕີ, ‘ອົເຮົາ ເມ ລຖໂຮຕີ ວກຕີ; ກິນນຸ ໂກ ກໂຮຕີ, ປຣິຄຸຄຸນທີສລາມ ນනຕີ ດາວ່າ ປວິສິນຕາ ເອກ່ ເຖວ ຂເນ ຕສຸລປີ ປຣິຄຸຄຸນທຸດຳ ໂອຫຍ ຄມືສູ ໃ

ອ. ອາຊີວກ ທ. (ປົກກຳກັນແລວ) ວ່າ “(ອ. ອາຊີວກ) ນີ້ ຍ່ມອມໄມ່ປරາດນານັ້ນເທິງ ເພື່ອອັນເຂົ້າໄປ ສູ່ບ້ານ ໃນວັນ ໃນວັນ, ຍ່ມອມໄມ່ປරາດນາ ເພື່ອອັນກລື່ກິນ ຊື່ອາຫາຮ ອັນອັນເຮົາ ທ. ສັງປັບແລວ, ຍ່ມອມກລ່າວ ວ່າ ‘(ອ. ອາຫາຮ) ອັນເຮົາ ໄດ້ແລວ (ໃນທີ່) ນີ້ນັ້ນ ເທິງ’ ດັ່ງນີ້, (ອ. ອາຊີວກ ນັ້ນ) ຍ່ມອມກະທຳ ຊື່ອະໄຣ ໜ້ອອແລ, (ອ. ເຮົາ ທ.) ຈັກກຳທັນດຈັບ (ຊື່ອາຊີວກ) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ເມື່ອເຂົ້າໄປ ສູ່ບ້ານ ລະແລວ (ຊື່ໜ້າ) ດາວ່າ ຊື່ໜ້າ ທ. ສອງ ເພື່ອອັນກຳທັນດຈັບ (ຊື່ອາຊີວກ) ແມ່ນັ້ນ ປັບແລວ ໃ

ເຕ ປຈຸດໂຕ ຄຈຸນຕາ ວິຍ ທຸຕິວາ ນິລື່ສູ ໃ

(ອ. ອາຊີວກ ທ.) ເທລ່ານັ້ນ ເປັນຮາກກວ່າໄປອູ້ ຂ້າງໜັງ ເປັນ ແອບແລວ ໃ

ໂລປີ ເຕັ້ນ ດຕກວ່າ ບັດວາ ປຸ້ມນະເນວ ວຈຈຸກົງ ໂອຮູບໝ ອຸດ ຂາທີ ໆ

(ອ. ອາຊີວກ) ແມ່ນັ້ນ ຮູ້ແລ້ວ ທີ່ຄວາມທີ່ (ແກ່ອາຊີວກ ທ.) ເຫັນນັ້ນ ເປັນຜູ້ປັບແລ້ວ ລົງແລ້ວ ສົ່ວຈຸກົງ ຍ່ອມເຄື່ອງກິນ ທີ່ຄູດ ໂດຍນັ້ນອັນນີ້ໃນກ່ອນນັ້ນແທ່ງວາ ໆ

ໂຟຕຣ ຕສສ ກົດຍ ທີ່ສຸວາ ອາຊີວກນີ້ ອາໂຮຍືສຸ ໆ

(ອ. ອາຊີວກ ທ.) ເຫັນອັກນີ້ ເຫັນແລ້ວ ທີ່ການກະທຳ (ແກ່ອາຊີວກ) ນັ້ນ ບອກແລ້ວ ແກ່ອາຊີວກ ທ. ໆ

ຕໍ່ ສຸຕຸວາ ອາຊີວກ “ອໂທ ພາຍີ່ ກມມ; ສເຈ ສມຜລສ ໂຄຕມສລສ ສາວກ ທາເນຍຸ່, ‘ອາຊີວກ ອຸດ ຂາມານາ ວິຈນຸຕິຕິ ອມທາກ ອົກຕິຕິ ປກເສຍຸ່; ນາຍ ອມທາກ ອຸຈຸຈວົງກິຕິ ຕໍ່ ອຕຸຕໂນ ສນຸຕິກາ ນີ້ທີ່ສຸ ໆ

ອ. ອາຊີວກ ທ. ພັກແລ້ວ (ທີ່ຄຳ) ນັ້ນ (ກລ່ວແລ້ວ) ວ່າ “ໂອ ກຣມ ເປັນກຣມໜັກ (ຍ່ອມເປັນ), ຖ້າວ່າ ອ. ສາວກ ທ. ຂອງພະ ສມຜະ ຜູ້ໂຄດມ ພຶກສູ່ໂຮ້, (ອ. ສາວກ ທ. ເຫັນນັ້ນ) ພຶກປະກາດ (ທີ່ໂທ່າ) ມີໃໝ່ເກີຍຮົດີ ຂອງເຮົາ ທ. ວ່າ ‘ອ. ອາຊີວກ ທ. ເຄື່ອງ ກິນຍຸ່ ທີ່ຄູດ ຍ່ອມເຖິງໄປ’ ດັ່ງນີ້, (ອ. ອາຊີວກ) ນີ້ ເປັນຜູ້ສົມຄວາ ແກ່ເຮົາ ທ. (ຍ່ອມເປັນ) ທ່າມໄດ້” ດັ່ງນີ້ ນໍາອັກແລ້ວ (ທີ່ ອາຊີວກ) ນັ້ນ ຈາກສຳນັກ ຂອງຕະນາ ໆ

ໂສ ເຕັກ ນີ້ທີ່ໂຕ ໆ

(ອ. ອາຊີວກ) ນັ້ນ (ອັນອາຊີວກ ທ.) ເຫັນນັ້ນ ນໍາອັກແລ້ວ ໆ

ມາຫານສລສ ອຸຈາຈກຮ່າງຈານ ປຕຸໂຕ ເອໂກ ປິກຸຈິປາສາໂນ ອຕຸຕິ ໆ

ອ. ແຜ່ນທຶນມື້ຫລັງ ກ້ອນໜຶ່ງ ອັນ (ອັນບຸຄຄລ) ລາດແລ້ວ ໃນທີ່ເປັນທີ່ກະທຳທີ່ອຸຈາຈະ ແກ່ມາຫານ ມື່ອຍຸ່ ໆ

ຕສມື່ ມານຸຕໍ່ ໂສນຸຕິ ໆ

ອ. ແແໜ່ນ້າ ອັນໄໝຢູ່ (ມື່ອຍຸ່) (ບນແຜ່ນທຶນມື້ຫລັງ) ນັ້ນ ໆ

ປິກຸຈິປາສານີ່ ນີ້ສຸຍ ມາຫານສລສ ອຸຈາຈກຮ່າງຈານ ໂທຕິ ໆ

ອ. ທີ່ເປັນທີ່ອາຄີຍທີ່ແຜ່ນທຶນມື້ຫລັງ ແລ້ວຈຶ່ງກະທຳທີ່ອຸຈາຈະ ແກ່ມາຫານ ມື່ອຍຸ່ ໆ

ໂສ ຕຕຸຕ ດນຕຸວາ ຮຕິຕິ ອຸດ ຂາທີຕຸວາ ມາຫານສລສ ລົງວລຸ່ນທຸດຕາຍ ອາຄມນກາເລ ເວເກີນ ທຸດເກີນ ປາສານສລສ ເອກ ປສລ ໂອລຸພຸກ ເອກ ປາທ ອຸກຸປີຕຸວາ ຊນນຸກ ຈປປຕຸວາ ອຸທ່າວາຕາກົມໂໂຂ ມຸ່ ວິວິຕຸວາ ຕິກຸຈິຕິ ໆ

(ອ. ອາຊີວກຊື່ວ່າໜັກພຸກ) ນັ້ນ ໄປແລ້ວ (ໃໝ່) ນັ້ນ ເຄື່ອງກິນແລ້ວ ທີ່ຄູດ ໃນເວລາກາລາຄືນ ແහັນຍາລັງແລ້ວ ທີ່ຂ້າງໜຶ່ງ ແກ່ແຜ່ນທຶນ ດ້ວຍມື່ອ ຂ້າງໜຶ່ງ ຍກຂຶ້ນແລ້ວ ທີ່ເທົ່າ ຂ້າງໜຶ່ງ ວ່າໄວ້ແລ້ວ ບນເຂົ້າ ເປັນຜູ້ມື່ໜັກເລີພະຕ່ອລົມໃນເບື້ອງບນ (ເປັນ) ຍ່ອມຍື່ນອ້າ ທີ່ປາກ ໃນກາລເປັນທີ່ມາ ເພື່ອປະໂຍ້ຍັນແກ່ລົມູ່ໃນສຣະ ແກ່ມາຫານ ໆ

ມາຫາໂນ ຕໍ່ ທີ່ສຸວາ ອຸປສົງກມືຕຸວາ ວນທຶກຕຸວາ “ກະເຕ ກສມາ ອູ້ໂຍ ມຸ່ ວິວິຕຸວາ ຈິຕິຕິ ປຸຈຸດຕິ ໆ

ອ. ມາຫານ ເຫັນແລ້ວ (ທີ່ອາຊີວກຊື່ວ່າໜັກພຸກ) ນັ້ນ ເຂົ້າໄປ້າແລ້ວ ໄທວ້າແລ້ວ ຍ່ອມຄາມ ວ່າ “ຂ້າເຕັ້ງທ່ານຜູ້ຈົງລູ ອ. ພຣັ້ງເປັນ ເຈົ້າ ຍືນວ້າໝູ້ແລ້ວ ທີ່ປາກ ເພຣະເຫຼຸໄວ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ອໍທຳ ວາຕກຖ້ວງ, ອຸນໂລ ເມ ອາຫາໂຮ ນຕຸ້ນິຕີ ໃນ

(օ. աշխարհի օվաչմպղակ նն գլաւալեց) վա “օ. բա Անդրեաս Անդրեաս (Եղիշե), օ. աստ օն օնք այս օնք այս օնք”

“ອຕ ກສມາ ເອກ ປາທໍ ອຸກີ່ປີຕົວ ຜນ້າງເກ ກຕົວ ຈິໂຕລີ ການເຕັກ ພ

(อ. มหาชน สามเหลี่ยม) ว่า “ข้าแต่ท่านผู้เจริญ (ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น (มีอยู่), (อ. ท่าน) เป็นผู้ยกขึ้นแล้ว ซึ่งเท่า ข้างหนึ่ง กระทำแล้ว บันเข้า ยืนอยู่แล้ว ย่อมเป็น เพราะเหตุไร” ดังนี้ ฯ

“ອໍທຳ ອຸດຄົຕໂປ ໂໄຮຣຕໂປ, ມຍາ ທຸວິທີ ປາເທີ ອາກຸກນຸຕາ ປລົງ (P148) ກມປຸຕີ; ຕສມາ ເລກ ປາທຳ ອຸກຫີປີຕົວາ ຜະນຸກ ກຕວາ ຈົດມຸທີ, ອໝລູທີ ຈົດໂກວ ວິດິນາເມີນ ນ ນີ້ກຳນົດ ນ ນີ້ປັບປຸມີຕື ບ

(อ. อาศิวากช์) ว่า “อ. เรายังเป็นผู้มีตัวบันทึกแล้วในเบื้องบน เป็นผู้มีตัวบันทึกแล้ว (ย่อมเป็น), อ. แผ่นดิน อันอันเราเหยียบแล้ว ด้วยเท้า ท. สอง ย่อมหวนไห เพราะเหตุนั้น (อ. เรายังเป็นผู้ยกขึ้นแล้ว ซึ่งเท้า ข้างหนึ่งกระแทกแล้ว บนเข่า ยืนอยู่แล้ว ย่อมเป็น, ก. อ. เรายังยกอยู่แล้วเที่ยว (ยังก้าว) ย่อมให้น้อมล่างไปไว้เชิง, (อ. เรายังไม่นั่ง, (อ. เรายังไม่นอน” ดังนี้ฯ

ມະນຸສູ່ສາ ນາມ ເຢກູຍແຍນ ວຈນມະຕູເມວ ສຖາທໍາທິ; ຕສມາ “ອໂທ ອຈຸນຮີ່ມີ, ເຄວູປາປີ ນາມ ຕປລສິໂນ ໂໂຮງໝີ, ນໂນ ເຄວູໂປ ທຶກລົບປຸໂພຕ ເຢກູຍແຍນ ອົງຄມຄຫວາລືໂນ ສຸຂົງກິຕວາ ມາເສ ມາເສ ມຫນຸ້ມ ສາກາກ ອົງທຽນໝີ ພ

ชื่อ อ. มานะย์ ท. ย่อมเมือง (ชื่อเดิม) สักว่าคำ โดยมากนั้นที่ยว เพระราเทตุนัน (อ. ชน ท.) ผู้อยู่ในแวงแควร์ชื่อว่าองค์และแวงนี้ชื่อว่ามคอโดยปกติ โดยมาก แตกดีนแล้ว ว่า “โอ (อ. เหตุ) อันแห้วศจรรย์ (ย่อมเมือง), (อ. ชน ท.) ผู้มีตาบะ ชื่อ เม้มืออย่างนี้เป็นรูป ย่อมเมือง, (อ. บุคคล) ผู้มืออย่างนี้เป็นรูป เป็นผู้อันเรา ท. เท็นแล้วไก่ก่อน (ย่อมเป็น) หมายได้” ดังนี้ ย่อมนำไปเชพะ ซึ่งลักษณะ อันใหญ่ ในเดือน ในเดือน ๆ

ໂສ “ອໍານົດມາ ກາງໝາມີ, ນ ອຸນຸ່ມ ອາຫາຮໍ ອາຫວາມີ, ອຸນຸ່ມ ທີ ເມ ຂາທນຸຕສູສ, ຕໂປ ນສຸສຕືຕິ ເຕີ ອົກທຳ ນ ກີບຸລີ ອົຈຸນຕີ ໃນ

(อ. อาชีวากชีวิตรัฐพุกง) นั่น (กล่าวแล้ว) ว่า “อ. เราย้อมกิน ซึ่งลมนั่นเที่ยง, อ. เราย้อมไม่กลืนกิน (ซึ่งอาหาร) อื่น เพราะว่า เมื่อเราเคี้ยวkinอยู่ (ซึ่งอาหาร) อื่น, อ. ตบะย้อมจิบหาย” ดังนี้ ย้อมไม่ปราณนา (ซึ่งวัตถุ) อะไร ๆ อัน (อันชนท.) เหล่านั้น นำไปเฉพาะแล้ว ๆ

ມນຸສູ່ສາ “ມາ ໂນ ການເຕ ນາເສດ, ຕຸມ່າທາຫີເລັນ ໂໄຮຣຕເປັນ ປຣິໂຄໂຄ ກໂຕ ອມ່າກ ທີ່ຈະຮຽນຕຳ ທີ່ຕາຍ ສຸຂາຍ ສ່ວງຕຸຕືອນ ປຸນປານໍ ຍາຈນຕີ ເຊ

อ. มหุษย์ ท. ยอมอ้อนวอน บ่อຍ ๆ ว่า “ข้าแต่ท่านผู้เจริญ (อ. ท่าน) ขอจงอย่า責め ให้ดีบ้าย, อ. การปฏิโภค อัน (อันบุคคล) ผู้มีตระหนักรัก ผู้ซึ่งกับด้วยท่าน กระทำแล้ว ยอมเป็นไปพร้อม เพื่อประโยชน์เกื้อกูล เพื่อความสุข แก่เรา ท. สืบราตรีนน” ดังนี้ ฯ

“ຕສສ ເມ ອັບໂລ ອາຫາໂຣ ນ ຖຸຈົຕີຕີ ມາທານສສ ປນ ຍາຈນາຍ ປີປີໂຕ ເຕີ ອາກຕານີ ສປຸປິພານີຕາກີນີ
ກຸສຄຸເຄີນ ຂຶ້ວໜຸດຸເດ ຈປປ່ວາ “ຄຈຈົດ, ອລ ໂວ ເອຕຸຕກໍ ທິຕາຍ ສຸຂາຍາຕີ ອຸຍຸໂຢ່ເຊລີ ໆ

ແຕ່ວ່າ (ອ. ອາຊີວກຊື່ວ່າໝັ້ນພຸກ ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ອາຫາຣ ອືນ ອັນເຮົາ ນັ້ນ ຍ່ອມໄມ່ໂຄບໃຈ” ດັ່ງນີ້ ຜູ້ອ້ານມາຫັນບົບດັ່ນ
ແລ້ວ ດ້ວຍການອ້ອນວອນ ວຳໄວ້ແລ້ວ (ຈຶ່ງວັດຖຸ ທ.) ມີເໝຍໄສແລະນຳອ້ອຍເປັນຕົ້ນ ອັນ (ອັນຫຼນ ທ.) ເກລ່ານັ້ນ ນຳມາແລ້ວ ບນ
ປລາຍແກ່ລື້ນ ດ້ວຍປລາຍແກ່ທຸກ້າຄາ ສົງໄປແລ້ວ (ດ້ວຍຄຳ) ວ່າ “(ອ. ທ່ານ ທ.) ຈົ່ງໄປ, (ອ. ກຸສລ) ອັນມີປະການແທ່ນີ້ ເປັນຂອງ
ເພີຍພອ ເພື່ອປະໂຍ້ນເກື້ອກຸລ ເພື່ອຄວາມສຸຂ ແກ່ທ່ານ ທ. (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ໆ

ເຂວ່າ ໂສ ປັບປຸງຄຸນຄາສ ວສສານີ ນຄໂໂຄ ອຸດົກ ຂາທນຸໂຕ ແກເສ ລຸບຈຸນຸໂຕ ກຸມີຍໍ ສຍມາໂນ ວິດິນາເມສີ ໆ

(ອ. ອາຊີວກຊື່ວ່າໝັ້ນພຸກ) ນັ້ນ ເປັນຄົນແບລື້ອຍ (ເບີນ) ເຄີ່ງວິກິນອຸ່ງໆ ຂຶ້ງຄູດ ດາວອອຸ່ງໆ ຂຶ້ງຜມ ທ. ນອນອອຸ່ງໆ ບນແຜ່ນດີນ (ຍັງກາລ)
ໃຫ້ນ້ອມລ່ວງໄປວິເຄີນແລ້ວ ລື້ນປີ ທ. ທໍາລີບທ້າ ດ້ວຍປະການແທ່ນີ້ ໆ